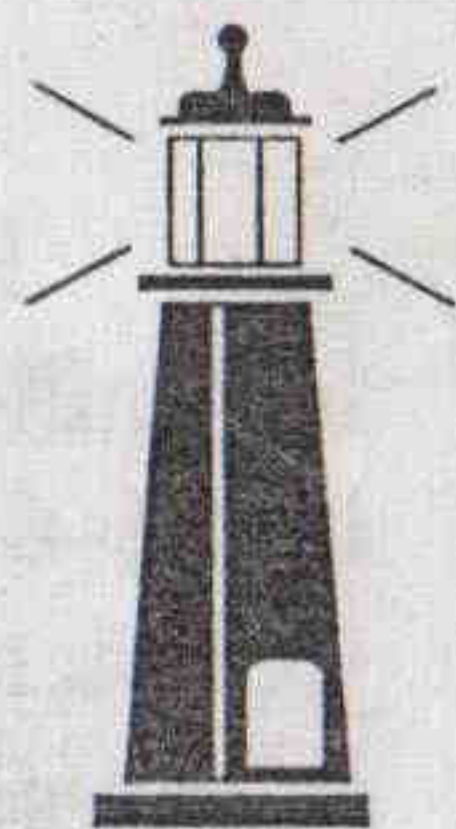

LUMTURO

MAGAZÍN 42 & 378

Tak a je to tady. Povedlo se to. Vyšlo to. No konečně. Oddíl Lumturo se zmohl na 2 čísla magazínu za rok. To je vlastně historická událost, která by se měla všude napsat (no přinejmenším alespoň do kroniky).

Dost chvály - vraťme se k realitě. Máš v ruce vánoční číslo magazínu Lumturo. Obsahem je několik článků o výpravách a ještě něco málo jiného. Využij toto číslo k zabítí volných chviliek, pokud nějaké máš. Příjemnou zábavu, klidné prožití vánočních svátků a nového roku ti přeje redakce magazínu Lumturo.

ROČNÍK ⑤

Číslo 2

1997

Zahajovačka

Krásné babí léto nás provázelo na vůbec první oddílové akci letošního podzimu. Kromě vynikajícího počasí byla povzbuzující jak hojná účast mazáků, tak i nováčků, kteří se snad doufejme také jednou stanou mazáky. Jsou to: **Tomík, Jakub. Vojta** (brácha Máji - to hovoří za vše), **Filip** (brácha Veroniky, která rovněž do našeho oddílu chodila).

První polovina dnešní akce se odehrávala v námi často navštěvované lokalitě - Prokopském údolí, a to z důvodu jednoduché dopravy do klubovny Na Okrouhlíku, kde se měla konat druhá polovina zahajovačky - promítání diáků z tábora. Jak se ukázalo se, události se vyvinuly trochu jiným směrem. První část proběhla dá se říct podle plánů. Sešli jsme se trochu neobvykle v 8.30. na stanici metra Nové Butovice. Po radostném shledání, s některými až po dvou měsících, jsme vyrazili do nedalekého „Prokopáku“ i do nového oddílového roku.

Když se nám podařilo vyjít z bludiště sídlištních podchodů, nadchodů i záchodů, ostrý hvizd píšťalky hvíííííííí pip předznamenal další události. Abychom se lépe poznali a seznámili, připravila Maruška s Majdou speciální hříčku. Mezi stromy ležely lístečky s písmeny abecedy. Na povel všichni vystartovali k lístečku s písmenem, které představovalo první písmeno vlastního jména, pak i příjmení, kde se však hledaný lísteček nacházel, to nikdo dopředu nevěděl. Těm, kterým se podařilo písmeno najít (tzn. jejich jméno začínalo stejným písmenem), se navzájem představili, prozradili jeden druhému o sobě důvěrné i ne důvěrné informace typu: „komu fandíš“ a pak s pobavením pozorovali ostatní zoufalce (mezi které jsem patřil i já), kteří svůj lísteček dosud neobjevili.

Další program se skládal z hledání zkamenělých otisků prehistorických živočichů. Ještě jsme neušli příliš velkou vzdálenost,

a už tu byla další hra - zákopová válka. Každá skupina měla vymezené území (zákop) a do druhého území, kde se nacházela další skupina házela bílé talířky (odjištěné granáty), které vybuchovali až po určité době, kterou obě skupiny pouze odhadovaly. Skupina, na jejímž území se po uplynutí doby nacházelo více granátů respektive šrapnelů, postupně prohrála. To se opakovalo několikrát, vždy s jinou dobou výbuchu.

Po této hříčce následovalo podlezení pod provazem. Každý podlezák musel podlézt jediným možným způsobem, a to ve stylu

ohnutě vzad, k tomu se nesměl dotknout země, vyjma vlastních chodidel. Postupně se laťka snižovala až k neuvěřitelně nízké hranici, kterou překonal pouze Tomík. (Není divu, když ji skoro podešel, lehce ohnutý). Nutno ocenit i snahu ostatních hadích mužů i žen, neboť jejich výkony byly pozoruhodné. Jen kousek od zmíněné magické hranice skončila např. Epiš. Pokud budeme pilně trénovat, třeba budeme příště lepší.

Po válečné vřavě jsme se opět vydali na cestu do bývalého lomu Holyně a pro změnu bloudili po turistických značkách, podle Murphyho zákona, že: zkratka je nejdelší vzdálenost mezi dvěma body. Zanedlouho jsme lom přece jen objevili. Luky prohlásil, že se právě nacházíme pod mořskou hladinou, kde rejdí spoustu žraloků, velryb, piraní, želv, mořských koníků a jiných živočichů a do tohoto moře se potápějí hledači pokladů, pátrající po mečích, nádobách, seker, zdařile vyobrazených na lístečkách. A jelikož jsme měli hlad, tak se vyhlásil oběd.

Z lomu to byl jen kousek na autobus v Řeporyjích, který nás dovezl až na Nové Butovice, odkud jsme jiným autobusem přijeli přímo na Okrouhlík, kde nás čekali roveři. Všichni byli nažhaveni na promítání diáků z tábora, ale následující informace udělala konec všem očekáváním. Stará žárovka v promítačce právě rupla a diáky se přes baterku nepromítají zrovna nejlépe. Ovšem náladu všem přítomným vylepšilo další vydání populárního magazínu Lumturo s tradičním ohlédnutím za minulým táborem a dalšími informacemi včetně plánu akcí a losování o osvobození od placení příspěvků. To však naštěstí nevyhrál nikdo.

Na závěr si družiny dohodly termíny schůzek a pak se rozešly do svých domovů.

Zapsal: Jakub

Záznamy z telefonních záznamníků

Dovolali jste se na 934 24 95. Koupili jsme záznamník v bazaru, bez záruky. Můžete se pokusit nechat vzkaz, ale není jisté, jestli bude zaznamenán. Jestli vám nezavoláme, tak asi ne...

Nazdar, já jsem Johnův záznamník. Odešel a nechal mě tu samotného s tou odpornou mikrovlnnou troubou. Zatracenej hnusnej život!

Ahoj. Petrův záznamník má poruchu. Mluvíte s ledničkou. Mluvte hodně pomalu, přichytím váš vzkaz na své dveře jedním z těch magnetů...

Čau! Já jsem Ronův záznamník a zrovna mám pořádnou depresi. Mám padesátisíckrát větší kapacitu paměti než můj majitel a vše, co mám dělat, je jen odpovídat na telefonáty. Takovej je život! Ale vůbec mi o životě nemluvte, jen nechte vaše jméno a číslo, až pípnu. Tak pozor, já pípnu. Bože, jak já nenávidím to pípání, ten hnusnej zvuk...

Toto není záznamník - toto je telepatický nahrávač myšlenek. Po zaznění signálu začněte přemýšlet o svém jménu, důvodu, proč voláte, a telefonním čísle, kde vás můj majitel může zastihnout. A já budu přemýšlet, jestli mu váš vzkaz vyřídím.

Děkujeme, že jste zavolal na ambasádu SSSR. Žádní KG...eh, žádní diplomaté zrovna nejsou přítomni, takže až zazní kapitalistický zvuk, zanechte vaše jméno, telefonní číslo a stručný popis tajemství, které nám chcete prodat.

Pan prezident zrovna není přítomen. Prosím zanechte vaše jméno, telefonní číslo, jméno země, kterou máme napadnout, a tajné heslo pro akci.

Tady Smrt. Jestli zanecháte své jméno a číslo, přijdu si pro vás!

Dovolal jste se na 843 47 34. Prosím nezavěšujte, zpracováváme váš hovor (pauza). Náš počítač identifikoval vaše číslo jako jedno z důležitých. Nikdo z personálu nemá dovoleno s vámi mluvit, kromě Freda, který tady ale momentálně není. Proto ponechte vzkaz. Přejeme dobrý den.

Zrovna nemohu zvednout telefon, protože jsem ve sklepe, kde tisknu bankovky. Pokud potřebujete peníze nebo se chcete obdivovat mé ruční práci, prosím zanechte vaše jméno, číslo a kolik v hotovosti potřebujete. Pokud jste z Národní banky, prosím ignorujte toto hlášení.

Ahoj. Jsem pravděpodobně doma, jen se snažím vyhnout hovoru s někým, koho nemám rád. Zanechte vzkaz. Jestli vám nezavolám, jste to vy.

Prosím nechte vzkaz. Máte právo mlčet. Cokoliv řeknete, bude nahráno a může být námi použito proti vám.

Ahoj, tady Ron. Zrovna nejsem doma, ale mohu si dělat poznámky. Vydržte chvíli, najdu si tužku... OK, tak co byste mi rádi řekli?

Dovolali jste se na záznamník Mika a Nancy. Právě nejsou doma. Tedy alespoň si myslím, že ne. Moment. Miku? Nancy? - Ne nejsou tady. Takže až zazní signál, zanechte vzkaz.

Padá na vás únava. Těžknou vám víčka. Cítíte se hrozně ospalá. Postupně ztrácíte sílu a schopnost odporovat rozkazům. Až uslyšíte tón, budete hrozně chtít říci své jméno, telefonní číslo a vzkaz.

Dovolala jste se na 555 62 38. Proč?

Toto je víte kdo. Jsme víte kde. Zanechte své víte co víte kdy.

DVOJDENKA 4.-5. 10. 1997

Sešly jsme se na Hlavním a nasedly do vlaku. Z toho jsme vystoupily až v Jesenném. Vyptaly jsme se na cestu do Bozkova, kde jsme vyzvedly klíče a šlo se.

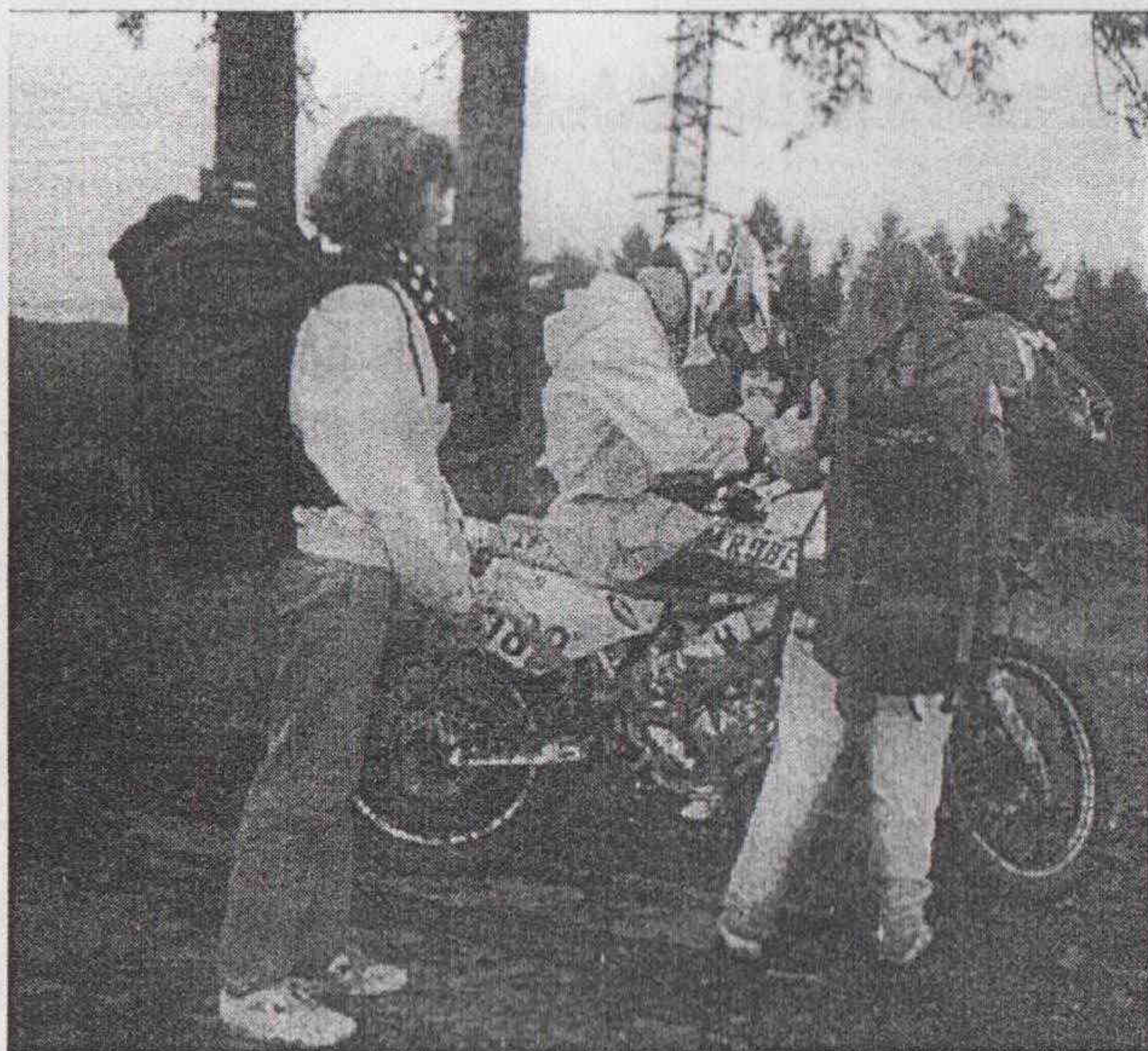
Ve vesnici nás moc hezky přijal pan farář, dostaly jsme čaj. Pak jsme se vydaly dále do Vysokého. Cestou Markéta s Monikou vyhlásily soutěže:

- 1) Na všímálka ve vesnici Bozkov
- 2) O nejhezčí list
- 3) O nejhezčí korálky z přírodních produktů.

Co se costou dělo, to se podařilo vidět asi hodně málo oddílům. Bylo to naprosto neskutečné, ale bylo to tak. Celou naši trasu do Vysokého lemovaly - a teď se podržte - MOTORKOVÉ ZÁVODY. Hned jsme většinu závodníků pojmenovaly po členech oddílu. Například motorka číslo 44 byl Marek Ševčík a Adéla zase okupovala starou dobrou Babetu. (Ale i další členové s úspěchem závodili - Magda, Maruška, Luky, Vojta....)

Asi v poledne jsme se utábořily v pěkném lesíčku, kde byla hříčka, ve které jsme popisovaly obrázky visící na stromech. Je to zmatený, ale snad se to dá pochopit. Než jsme dorazily do osudné vesnice - Vysokého, hrály jsme ještě něco jako Itálii, akorát bez šátků, a střefovaly jsme se do terče mezi dva stromy talířem a po celodenní námaze jsme našly faru a prozkoumaly v ní každý kout. Bylo tam útulno a hlavně příjemné teplo.

Večer jsme vyráběly pexeso - z toho byla taky jedna soutěž, navlékaly korálky a hrály spoustu zajímavých hříček (zvláště to pexeso). Byly na stole sušenky, byl na stole čaj a nám se z toho

dělaly žaludeční potíže. Později večer jsme šly spát. Ráno byla mše svatá asi od osmi hodin. Po ní jsme uklidily a -další zajímavost - šly jsme DO MUZEA. Vněm bylo spousta krakonošů a jeden obr.pohyblivý betlémek. Když jsme jim vykoukaly muzeum, vzaly jsme si batohy a vyrazily na vlak. V poledne byl kratinký obídek - na vlastnoručně rozdělaném ohýnku. Vlak jsme stihly jen tak-tak. Do Prahy jsme přijely po jednom přesezení poměrně brzo. Zakončily jsme a rozjely se k maminkám a tatínkům.

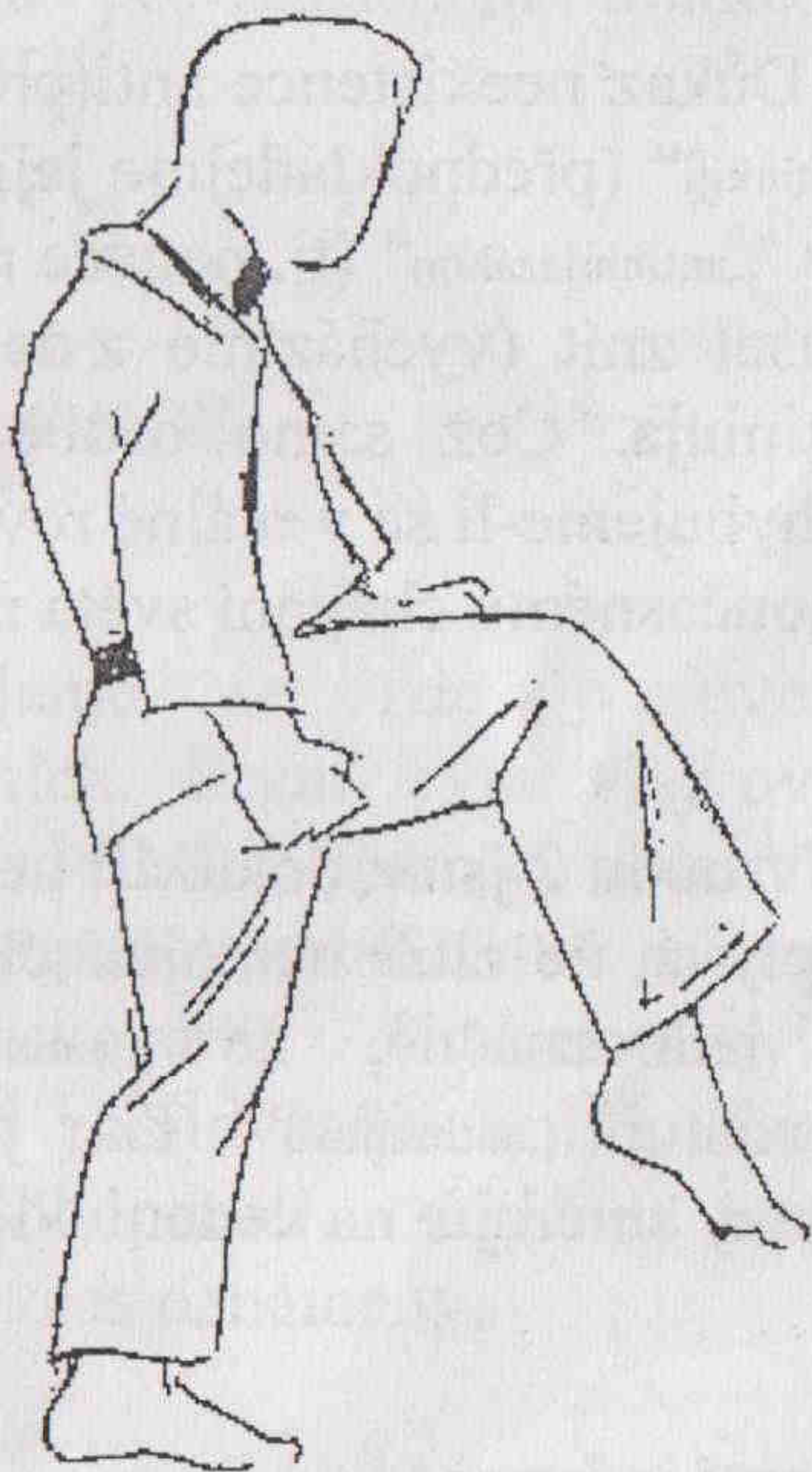
Děkujeme všem šesti zúčastněným dívkám : Barynce, Májince, Týně, Mšo-či, Markétce a Moničce.

Zapsala : **Barynka !!**

NiNjA - cLuB-pAgE

Specializované části NINJA CLUBU, která se zabývá vnitrooddílovou špionážní činností (NVC) se podařilo zjistit, že mezi členy oddílu prosakují jisté desinformace o existenci tzv „antininjaclubu“. Někteří, velice uhlazeně řečeno, méně uvědomějí členové našeho oddílu se dokonce domnívají, že jsou členy tohoto virtuálního hipernesmyslu. Proto vše nyní uvádíme na pravou míru a toto považujte za oficiální komuniké. Následující důkaz je uveden ve velice jednoduché formě podání.

- 1) Vycházejme z onoho názvu „antininjaclub“ tj. „club antininjů“. Všimněme si poslední části této složeniny. Dle Ottova

Slovníku naučného vydání 1997 je zřejmé, že club musí mít minimálně jednoho člena. Počet členů roven nule je podmínka nutná a postačující pro neexistenci clubu, míněno obecně. Poznámka: Abych tedy dokázali neexistence „antininjaclubu“, stačí uvést důkaz neexistence „antininjů“

2) Důkaz neexistence anti(proti)ninjů - Je zřejmé, že pro „antininji“ (předpokládejme jejich existenci) by musel platit tzv. „antininjazákon“ (tj. negace ninja zákona), jehož 7 bod by musel znít (vycházíme z definice „anti“) antininja není antininja. Což samo osobě popírá existenci „antininjů“, pohybujeme-li se v reálné rovině problémů, to je vzhledem k současnému chápání světa nezbytné.

3) V bodu 2 jsme dokázali neexistenci „antininjů“ a z bodu 1 vyplývá, že club nemající členy neexistuje. Z uvedeného je jednoznačné, že „antininjaclub“ neexistuje, jelikož neexistují „antininjové“. Tím je důkaz ukončen. Případné dotazy směrujte na vedení NINJA CLUBU.

Interní informace

Zvíře - 1) udělen 1. stupeň za nejlépe vypracovaný NINJA TEST

2) udělen 2. stupeň s odkazem na perfektní splnění speciální NINJA AKCE

Monika - udělen 1. stupeň za infiltrování do vyšší společnosti. (promoce)

現出虎龍

Vojta - vynikající 2. Nejlepší vypracování v NINJA TESTU. Má schopnosti se stát v blízké době a po patřičném tréninku NINJOU.

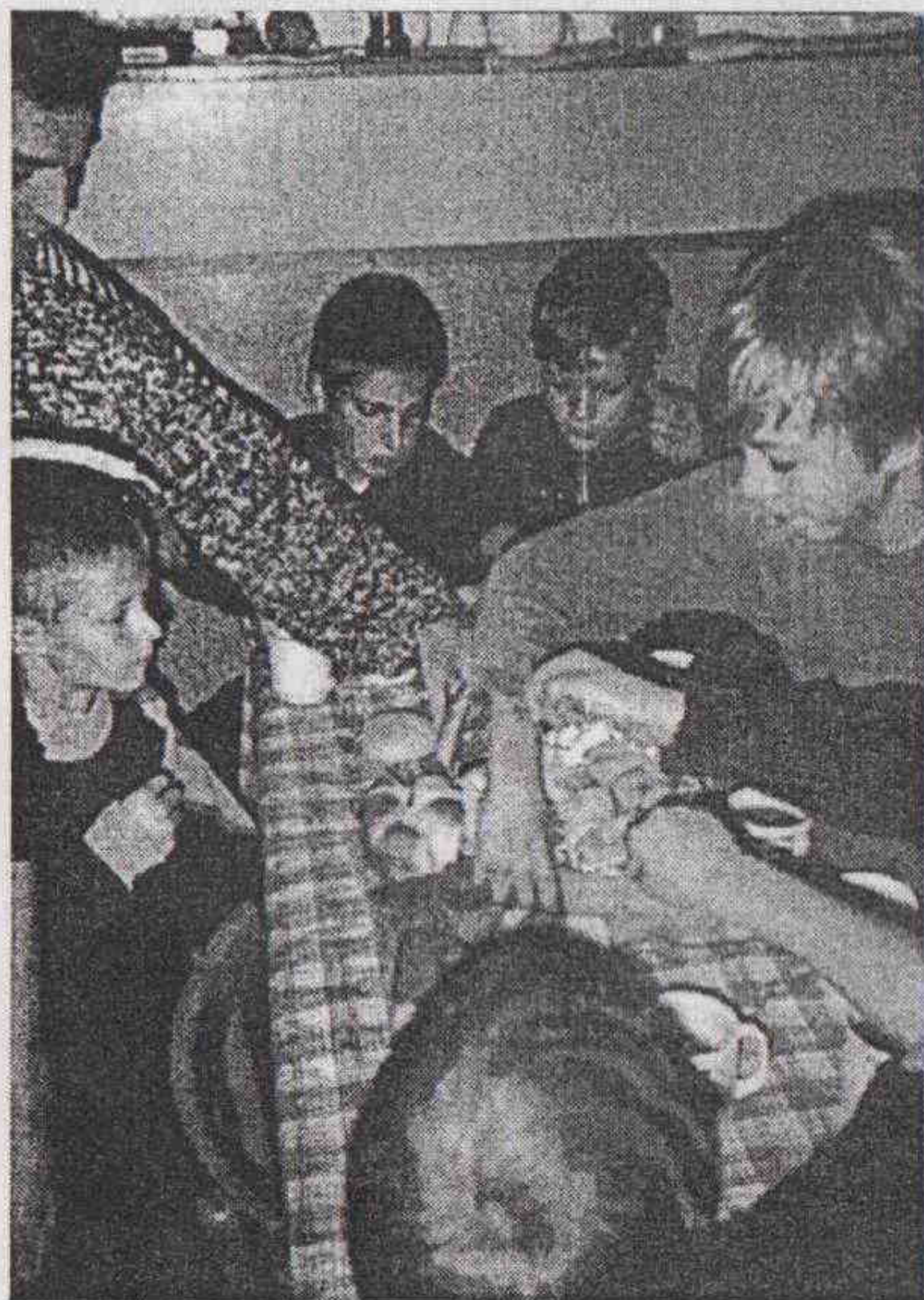
NINJA AKCE

Zmiňujeme se zde o dvou oficiálních. První byla vlajková hra, kde NINJOVÉ široce uplatnili své schopnosti, zvláště pak mizení a maskování. Druhou byla návštěva hotelu ERPET a jeho posilovacího centra. Tam jsme vylepšovali NINJA schopnosti. V plánu jsou samozřejmě další, které budou včas oznámeny.

ZPRACOVAL: předseda a místopředseda NINJA CLUB©

Výprava do vagónu (anebo že by na Trosky?)

Je úplně jedno kdy a kde jsme se sešli, ale důležité je, že se

nás sešlo hodně a šťastně jsme dorazili do vagónu (Borek pod Troskami). A protože jsme tam dorazili pozdě večer, tak už se stihlo jenom vyhlásit komunismus, navečeřet se a pak se šlo spát. No až na některé jedince, kteří měli (ne)dobrovolnou noční rozcvičku.

V sobotu jsme vstali poměrně brzo a po vydatné rozcvičce a snídani jsme vyrazili vstříc Troskám. Byly jsme tam za chvíli (no dobře, trvalo nám to asi 1,5 hodiny). Trosky jsme si důkladně prohlédly, seznámili

jsme se s historií a výhledem do kraje. Dále jsme z Trosek sešli abychom následně vešli do nedalekého skalního města. Zde se odehrával hlavní bod programu - „lesní pevnost Boyard“. Kluci se rozdělili na dvě skupiny a běhali, padali po skalách přičemž hledali nás vedoucí, kteří jim zadávali různé úkoly, které plnili. Na konci je čekala ještě velká šifra a pak už se mohli radovat z vítězství. Následoval oběd a ještě jedna skalní hříčka, než jsme vyrazili zpět k vagónu. Tam jsme blbli, jedli, vyhlašovali vítěze, ohlašovali nové věci a také nakonec i spali.

V neděli jsme si šli po snídani a úklidu zahrát některé hříčky (přetahovaná s provazem, písmenková polévka) do skalního města.

Jakmile jsme už toho měli dost, tak jsme začali šplhat na skále, protože nahore jsme si udělali oběd. Pak jsme se jen vrátili k vagónu a šťastně odjeli zpět k domovu.

LUKY

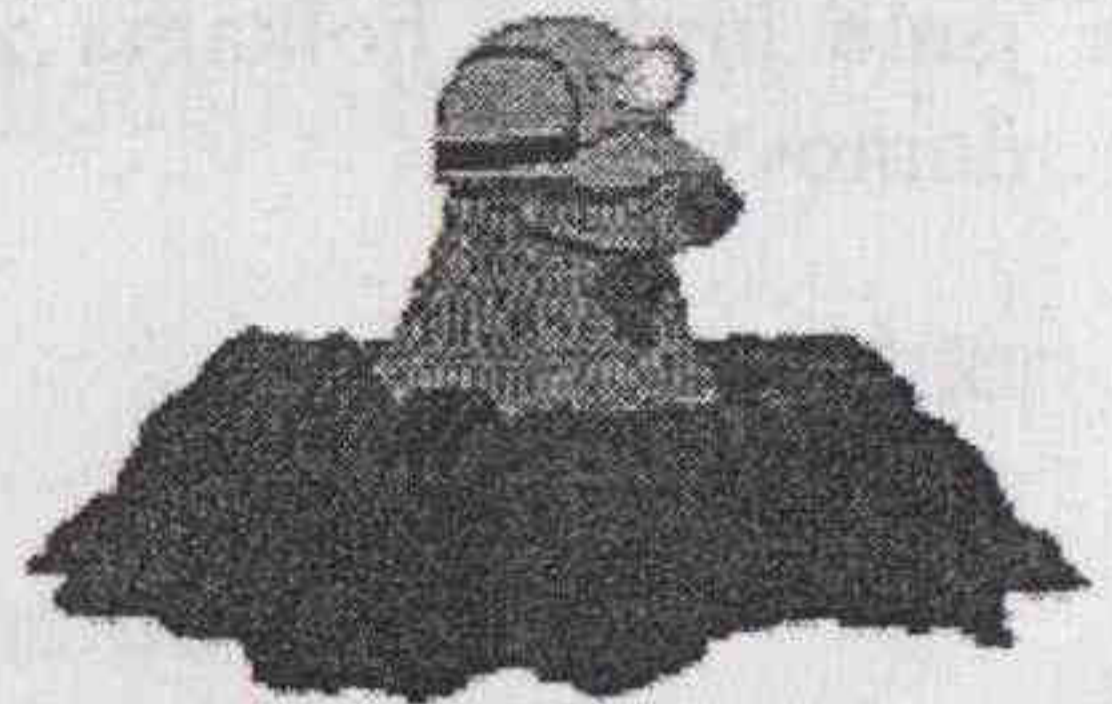
Neoficiální tisková agentura oficiálních tiskových zpráv

Krtek

Tato tisková agentura zveřejňuje výhradně vytunelované zprávy oficiálních tiskových agentur, které je nevedly jen proto, že byly včas vytunelovány.

Metrostav za nic nemůže

„Není pravda, že by české banky vytuneloval Metrostav!“, obořil se na naše redaktory tiskový mluvčí této pražské stavební společnosti, když se na něj obrátili s žádostí o bližší vysvětlení výroku ministra vnitra Jana Rumla o tom, že české banky byly vytunelovány.

Otřeseno důvěrou ve sdělovací prostředky

Značný nárůst černých pasažérů v metru zaznamenali inspektoři Dopravního podniku hl. města Prahy poté, co začal vycházet zdarma rozdávaný denník Metro, na jehož titulní straně je vždy již zdaleka viditelný nápis: „METRO JE ZDARMA“. Podle vyjádření tiskové mluvčí Dopravního podniku lze další nárůst černých pasažérů očekávat po skončení platnosti kvartálních a později i ročních předplatních kupónů. Jak se zdá, nejvíce na celém sporu vydělali naši jazykozpytci, kteří konečně dostali do rukou argument proti zrušení významu (a tím i psaní) velkých písmen. A tak se celá studentská obec třese, aby podobný spor nevznikl i kolem psaní měkkého a tvrdého i/y, kde byly též podány pozměňovací návrhy českého pravopisu.

Světověznámé hudební skupiny v Praze

Do Prahy tento měsíc přijede několik světověznámých skupin. Na prvním místě je třeba uvést skupinu Špajz Grils - tato skupina bude u nás poprvé. Další skupinou, která bude v Praze je nespočetná rodina Elly Emily. Tolik zprávy tiskové agentury Krtek.

PRKNOVKA

Prknovka začala tím, že jsme měli sraz v metru (na Skalce).Z holek jsme tam byly já, Bary, Maruška a Epiš. Kluků tam bylo docela dost. Potom jsme šli na autobus a pak kousek pěšky. A došli jsme tam (na = nadpis). Jeden pán nám dal pokyny, co máme dělat. Kluci měli opravovat plot a my (holky) jsme si mohly vybrat krásnou práci. Vybraly jsme si trhání jablek. Tak jsme se do toho pustily. Natrhaly jsme asi 10 beden jablek. Když jsme je dotrhaly, mohly jsme si i pro sebe natrhat. Já a Bary jsme hrály s holkama z jiného oddílu hru. A pak jsme šli do teplého domova.

Zapsala: Vlad'ka !!

DRAKIÁDA

Letošní PLAVVZDUCHEMSOUTĚŽ se konala v neděli 9.11. Jelikož byla neděle, měli jsme sraz v 9.45 před kostelem sv. Prokopa na Lypanské. Šli jsme tam na mši do nejstudenějšího kostela v Praze.(Sv.Prokopa).Aspoň teda, co já si myslím. Po nedělním zkrášlení ducha jsme šli do klubovny na diáky z tábora. A POZOR TEĎ PŘIJDE TO PRAVÉ, a pak už jsme sebrali draky a vyrazily na křížek. ZNOVU OPAKUJI POZOR - A DORAZILI JSME TAM JAKO PRVNÍ .Zdaleka tam ještě nikdo nebyl. A tak jsme si dodělávali draky.Pak přišli pořadatelé, oblékli si bílá trička, na ně si nalepili řvavé zelené nálepky s nápisem pořadatelé, vytáhli amplion a prohlásili, že budou vtipní. Pak se pomalu začali sházet různé družinky a oddíly. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny 1.-Světlušky a Lvíčata, 2.-skautky a skauti.Začali jsme docela přesně, jenže bylo totální bezvětří. Náš drak potřeboval právě aby foukalo, ovšem vítr nebyl a tak jsme se stále plácali u země. Po půl hodině soutěž o nejlepšího létáka skončila.

Ještě jsme si zahráli nějaké hry a pak přišlo vyhodnocení. Opravdu si nepamatuji co kdo vyhrál, jen vím, že my jsme vyhrály soutěž o nejmenšího draka. Ještě vyhlášení tajné disciplíny no, a dál už nic .

Zapsala : Adélka !!

Pojd' se zasmát

Starej šnek učí mladýho přecházet přes silnici. Podívej: Není důležitý bejt rychlej, ale musíš dávat pozor na to, abys byl přesně uprostřed mezi kolama. Tak se ti nic nemůže stát. A hned mu to předvede - přejde sem a tam, tam a zpět. Povídá: A teď ty - pamatuj si: Nemusíš bejt rychlej, ale musíš bejt přesně uprostřed mezi kolama. A teď ty... Mladej šnek přechází, přijíždí auto, šneček vyměřuje, aby byl přesně uprostřed... Křup.... Starej šnek na to kouká a povídá si: Teda VELOREX, ten jsem teda dlouho neviděl....

Je to nesmrtelné a běhá to po pláži, co je to?

Nick Slaughter

To si to takhle šine po chodníku zcela zjevně dosti zámožný podnikatel a na vodítku má dva krvežíznivě vyhlízející pitbully. Proti němu se z pozarohu vyhoupne pán v baloňáku s jezevčíkem. Podnikatel si změří pohrdavým pohledem jezevčíka i majitele a na půl huby utrousí: "Klid'te se mi s tím salámem z cesty!". Na ta slova jezevčík vystartuje jako střela a sežere oba dva pitbully. Vytřeštěný podnikatel se zmůže jenom na zakoktání: "Proboha, co je to za psa?". A pán v baloňáku odvětí: "To víte, to je taky pes za sto tisíc!" "A prosím vás proč tolik?" "No to máte jednoduchý, padesát tisíc za krokodýla a padesát za plastiku."

Policajt vchází do knihovny.

Knihovník: "Co pak, co pak, venku prší?"

Policajt volá letecké informace:

"Jak dlouho letí letadlo z Prahy do Bratislavy?"

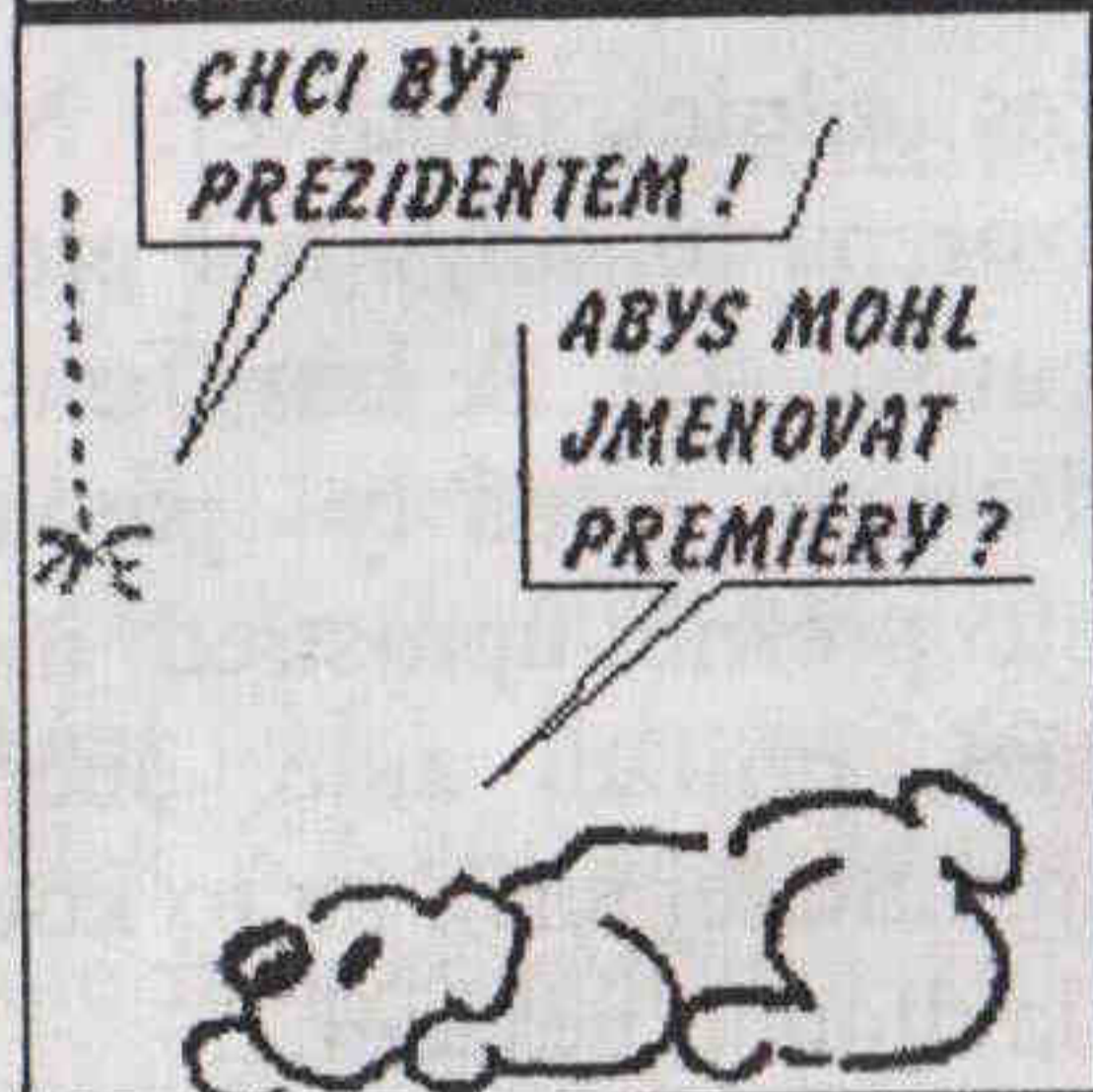
"Okamžik" odpoví operátor.

Na což policajt "Děkuji" a zavěsí.

Víte jak rozesmát policajta v pondělí? Řekněte mu vtip v pátek.

LUKY

BART SÁM DOMA

kreslí ASTON

REAKCE (nebo že by REDAKCE)

Šéf vánočního projektu
Luky

Další architekti magazínu

Jakub, Bary
Pupík, Vlad'ka
Adéla, Vlád'a
Epiš, Markéta

Ostatní okolnosti, které pozitivně i negativně pomáhaly magazínu

ČAS

notebook TOSHIBA T3600CT
fotoaparáty - KODAK a MINOLTA
domácí strava
volně plovoucí myšlenky
a další

Za kvalitu tohoto magazínu nenese redakce žádnou odpovědnost
a proto se jí tímto vyhýbá. Čtete na vlastní nebezpečí.

Všechny pravopisné chyby v textu tam jsou naprosto shválně,
protože se nestihly udělat korektury. Tečka.

Náklad: 70

Cena: dobrovolná